

Den föreslagna utökningen skulle innebära en värdefull förstärkning av organisationen även om det egentligen vore motiverat med ytterligare personella resurser. Det motsvarar inte heller omfattningen av andlig vård vid fångvårdsanstalterna i våra grannländer eller i övriga s. k. kristna länder, där man mycket ofta har minst en heltidsanställd pastor vid varje anstalt. Det finns ett skriande behov bland internerna av rent andlig vård och för övrigt efter någon utifrån att få samtala med. En räjongpastor komme att få mera tid till samtal och kunde följa upp kontakterna på ett bättre sätt än som nu är möjligt. Han kunde dessutom på ett bättre sätt än nu bli en förmedlande länk för kontakter utifrån och organisera grupper och enskilda som besökare och åtminstone i några fall finna människor som kunde hjälpa till rätta och ta hand om den som frigivs.

Inrättandet av de ovan föreslagna tjänsterna bör ske utan dröjsmål. Till vårdarbetet måste också höras att man försöker ge den straffade en rätt syn på en ny start i samhället. Detta förutsätter en förvandling inifrån. Men för att en sådan skall komma till stånd fordras en kraftig och målmedveten insats av andra människor.

Under återopande av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte ställa medel till förfogande för inrättande av fyra nya tjänster som fångvårdspastor.

Stockholm den 22 januari 1970

<i>Arne Svenungsson (m)</i>	<i>Per Blomquist (m)</i>	<i>Ivan Svanström (cp)</i>
<i>Lars Schött (m)</i>	<i>S.-O. Österdahl (fp)</i>	<i>Karl Pettersson (m)</i>
<i>Carl Eskilsson (m)</i>	<i>Nils Nilsson (cp)</i>	<i>Sten Åkesson (fp)</i>

Nr 203

Av herr **Werner**, om *utbyggnad av barnstugeverksamheten*.

(Lika lydande med motion nr 230 i Andra kammaren)

Stockholm i januari 1970

Lars Werner (vpk)
